

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Příprava na dobu postní

Blíží se nám svatopostní doba. Je třeba se na ni také připravit? Někdo se připravuje hlavně na masopustní úterý, aby měl dost masa nebo i jiných dobrot. Když se však řekne smrt nebo podobná slova, některým lidem naběhne husí kůže – nemůžeme se bavit o něčem příjemnějším? Když někdo slyší slovo umrtvování, nabývá dojmu, že je to nějaká nepříjemná, pomalá smrt. Smrt po kouskách. To se nás ovšem dost zásadně dotýká. Máme umírat tomuto světu. Nejsme klauzurní sestry karmelitky, klarisky a jiné, abychom odcházeli ze světa. Máme žít dále tam, kde jsme. Jak se nás tedy umírání světu dotýká?

Umrtevování se dá rozdělit na aktivní a pasivní. Pasivní je, že přijímáme těžkosti, které nemůžeme ovlivnit (např. nemoc, nepříjemný soused, kolega v zaměstnání, postava, pro kterou se mi smějí spolužáci), a nabízíme je Pánu Bohu. Můžeme snášení té nepříjemnosti obětovat na nějaký úmysl (zadostiučinění za své hříchy, za Svatého otce, za naši diecézi, farnost, kněžský dorost, za letošní primici v našem vikariátu...)

Aktivní umrtvování je, že si něco dobrého odřeknu z lásky k Pánu Bohu. Může to být jednorázově, může to být pravidelně. A to je také něco, co bychom si měli připravit na dobu svatopostní. Jaký dárek dáme svému Pánu? Může to být odřeknutí si kávy po obědě, zřeknutí se nebo omezení alkoholu, nesledování zpráv každou hodinu, omezení sledování počítače, televize... Nebojme se být na sebe trochu nároční. Čas, který tím někdy ušetříme (zvláště počítač), můžeme využít užitečněji. Věnovat se například více manželce, dětem, příbuzným, modlit se třeba svatý růženec, vzdělávat se ve víře...

Doba postní není čas, který je „nepříjemný“ a „smutný“, protože o nedělích není Gloria. Má to být čas našeho přiblížení se Pánu Ježíši Kristu, čas, kdy si více uvědomujeme Boží lásku k nám a chceme na tuto lásku odpovídat. Také tím, že si připravíme nějaké předsevzetí, a nebudeme zpětně nabízet Pánu až to, které mi náhodou vyšlo. Až budeme označováni popelcem, uslyšíme (jedna ze dvou variant), že se máme obrátit a věřit evangeliu. Věřím Bohu, že i s takovým člověkem, jako

jsem já, lze udělat změnu? Pokud budeme s Bohem spolupracovat, je to reálné. Ať se za nás přimlouvá naše nebeská Matka Panna Maria, kterou si budeme připomínat tento měsíc jako Pannu Marii Lurdeskou, jako tu, která nám zprostředkovává Boží uzdravení. Kéž se uzdravují naše nemocné duše a jsme Bohu zase o kousek blíže.

P. Jaroslav

Zprávy z farnosti

- **Biblické hodiny**

se konají každé *pondělí od 16.30* na faře. Věnujeme se nyní proroku Izaiášovi. (Od 18 do 18.45 se konává setkání nad Matoušovým evangeliem.)

- **Tichá adorace po večerní mši svaté**

se koná *každé úterý*. Nejsvětější svátost bývá vystavena 20 min. Příležitostně se koná adorace také po čtvrté mši svaté v Počaplech.

- **Příprava dospělých ke křtu**

se koná *každou středu od 18.00 hodin*.

- **Společenství mládeže**

Pravidelná setkání mládeže probíhají *každý čtvrtek od 19 do 20 hodin*. Vede Ivana Vašků (602 945 017).

- **Modlitba růžence**

se bude v Berouně konat vždy v pátek před večerní mší sv. (kromě prvního pátku v měsíci) od 17.30 do 17.50 hod.

- **Návštěvy nemocných**

Naše nemocné a dříve narozené, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb nebo se ocitli vinou nemoci v těžké životní situaci, rádi kdykoli navštívíme. Neváhejte se prosím ozvat na naše tel. čísla 608 524 408 (P. Petr Bouška) nebo 733 741 874 (P. Jaroslav Miškovský).

- **Modlitební společenství**

Modlitební setkání se konají vždy ve čtvrtek, a to v tomto rozvrhu:

- 1. čtvrtek v měsíci - **5.2.** – v Berouně na faře - od **20.00 hodin**
- 2. čtvrtek v měsíci - **12.2** – Modlitba Taizé v Berouně v kapli
- 3. čtvrtek v měsíci - **19.2.** – kurz BETA - od **19.30 hodin** do 21.00 hodin **na faře v Berouně**. Téma: „O milosti a lidském snažení“.
- 4. čtvrtek v měsíci - **26.2** - **na Tetíně od 20.00 hod.** u sv. Kateřiny a poté na faře (pro ty, kdo nemají vlastní dopravu, je sraz v Berouně na farním dvoře v 19.50 hod).

Zveme vás k společné modlitbě.

„*Krabičky*“

Děkujeme všem za prosby, které dáváte do krabiček. Chceme vás ujistit, že se za vás modlíme.

tým MS

- **Úklid kostela sv. Jakuba – 5. února**

Pravidelný úklid se koná vždy první čtvrtek v měsíci od 18 hod. Prosíme ochotné farníky o pomoc s úklidem ve čtvrtek 5. 2.

- **První pátek v měsíci – 6. února**
Mše sv. v 18.00 v kostele sv. Jakuba, po ní následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17 hod. je možné přijmout svátost smíření. Od 17 hod. se také u sv. Jakuba koná *schůzka ministrantů*.
- **Farní káva – 8. února**
Setkání u kávy na faře v Berouně po dopolední mši sv. je plánováno v neděli 8. února. Všichni jsou srdečně zváni a něco ke společnému občerstvení vítáno. Setkávání po mši sv. se bude konat pokud možno jednou měsíčně.
- **Promítání**
z cest po Turecku „po stopách sv. Pavla“ se koná v neděli 8. 2. od 16 hod. na faře v Berouně.
- **K klub srdečně zve rodiče s dětmi a příznivce na Eldorádo masek v sobotu 14. 2. od 16 hodin** na obvyklém místě v restauraci Eldorádo na Jarově (nad Berounem, směr Koněprusy, na křižovatce Jarov doprava až za rybníček ke kapličce, příp. autobus C na konečnou). Srdečně vás zve Klaun, hudební duo Pat a Mat, těšit se můžete na promenádu masek s cenou o nejlepší maškaru, soutěže a sladké odměny i „tombolu“, kde vyhrává každý.
- **Popeleční středa – 18. února**
Popeleční středou dne 18. února vstoupíme do doby postní. Od 17 hodin bude možné v kostele sv. Jakuba přijmout svátost smíření. Bohoslužby:
 - 8.00 Beroun
 - 17.00 Loděnice
 - 18.00 Beroun
 - 19.00 Králův Dvůr
 - 19.30 Tetín
 Připomínáme, že tento den je dnem přísného postu (půst od masa zavazuje katolické křesťany od 14 let, půst újmy od 18 do 60 let).
- **Křížové cesty**
se budou v postní době konat:
 - v Počaplech v neděli od 7.20 a ve čtvrtek od 19.00
 - v Nižboru v sobotu od 16.00
 - v Berouně v pátek od 17.30
(budou-li dobrovolníci, kteří by se ujali vedení)
- **Postní duchovní obnova s P. Miroslavem Heroldem, SJ**
je v Berouně plánována na *sobotu 21. 2. od 15 hod.* Na programu jsou tradičně dvě přednášky (v 15.00 a v 16.30) a mše svatá (v 18.00 hod.).
- **Zpívání na Tetíně**
V neděli 22. února bude při mši sv. na Tetíně v 11.15 zpívat skupina děvčat. Nácvik začne v 10.30 na tetínské faře. Přijďte si zazpívat, všichni jsou srdečně zváni. Bližší informace u Aleny Vackové: AlenaManakova@seznam.cz.

- **Sbírka Svatopetrský halář**
určená na humanitární aktivity církve je vyhlášena na neděli 22. 2.

Z vikariátu

- **Vikariátní konference**
se bude konat v úterý 17. února od 9.00 v Řevnicích.

Z arcidiecéze

- **Ministrantské setkání pro mladší ministranty** (chlapce cca od 7 do 15 let)
se uskuteční v sobotu **14. února v Nymburce**. Zahájení v 9.30 v kostele sv. Jiljí, předpokládaný konec cca v 16 hodin. S sebou 130 Kč (70 Kč jako příspěvek na oběd, 60 Kč příspěvek řidičům na benzín - tentokrát je cesta delší, jsou vítány i vyšší příspěvky), ministrantské a sportovní oblečení **a obuv do tělocvičny**. Téma: Klamavá reklama... Kromě nácviku ministrantské služby a mše sv. nás čekají soutěže i tradiční fotbálek. Bližší info: P. Benedikt Hudema (ministranti@apha.cz, tel: 724 209 774). **Případní zájemci z Berounska**, hlaste se včas (aby se domluvilo potřebné množství automobilů a nahlásil počet ministrantů na oběd) na tel. 602129195 či e-mail: vasku@omadeg.cz. **Alois Vašků**
P. S. Budu potřebovat řidiče.
- **Panelová diskuse k tématu Synody o rodině**
2. února od 19.00 se bude konat v sále Pastoračního střediska, Kolejní 4, Praha 6 Dejvice panelová diskuse k tématu Synody o rodině. Více na www.apha.cz/cpr.
- **Hovory o víře - historie tak trochu jinak:**
Fara v Kunraticích od 20 hod., bližší informace P. Benedikt Hudema, tel. 724 209 774. Únorová témata: 3. 2. Inkvizice - téma k zamyšlení; 17. 2. Baroko - výkřik lidské duše.
- **Postní TAMMÍM - duchovní víkend v Arcibiskupském semináři v Praze**
se bude konat od pátku 13. března do neděle 15. března s tématem „Pramen v poušti“. Zváni jsou mladí muži od 15 do 30 let.

Národní eucharistický kongres

Čeští a moravští biskupové svolávají na letošní rok Národní eucharistický kongres, který vyvrcholí na podzim v Brně (viz www.nek2015.cz). Únorovým tématem přípravy na tento kongres je *Eucharistie a společenství*:

Uvedení do tématu

Na společenství vycházející z eucharistie lze nahlížet ze dvou úhlů. Na prvním místě jde o společenství s Bohem, který sám je společenstvím v Trojici, na druhém místě se jedná o společenství mezi věřícími, jež ze společenství s Bohem vychází. Příznačné je také označení eucharistie jako „communio“. Eucharistie je slavena ve společenství a zároveň společenství utváří. II. vatikánský koncil připomíná, že církev stále žije a roste z eucharistie.

Shrnutí tématu

O ustanovení eucharistie podávají zprávu novozákonní texty, které ukazují Krista s jeho učedníky při poslední večeři. Kristus tedy není sám, ale obklopen apoštoly, jim dává jíst své Tělo a pít svou Krev, aby s ním měli společenství. Podobně prvotní církve nepovažuje eucharistii za individualistickou záležitost. Starozákonní předobrazy vycházejí z Božího působení ve společenství vyvoleného lidu. Ať už se jedná o velikonoční oběť nebo Boží divy, jež konal na svém lidu. Eucharistie je neoddělitelně spojena se společenstvím. Upevňuje společenství s Bohem, je slavena ve společenství církve a zároveň toto společenství utváří a zdokonaluje. Jan Pavel II. v encyklice *Ecclesia de Eucharistia* připomíná, že eucharistie ale nemůže být výchozím bodem společenství, protože jeho existenci již předpokládá. Společenství církve se pak týká nejen jednotlivých křesťanů, nýbrž také společenství v učení apoštolů, ve svátostech a v hierarchickém řádu.

Biblické citace k tématu: Ex 12,1–8; Ex 16,11–15; Luk 22,15–20; Jan 17,20–21; Sk 4,32–33; 1 Kor 11,20–25

Ekumena

- **Přednáška M. C. Putny o duchovních kořenech současného Ruska**
- středa 11. 2. od 17.30 v Městské knihovně Beroun (pořádá ČCE Beroun)
- **Večery nad Husovým odkazem**
se konají vždy 2. pátek v měsíci od 18 hod. (do dubna: modlitebna CASD, květen až červen: sbor ČCE v Berouně). Pořádají CČSH, ČCE, CB a CASD.

Letošní týden modliteb za jednotu křesťanů se nesl v duchu nedávného evropského setkání Taizé 2014.

Materiály ke společným modlitbám připravili křesťané z Brazílie a jejich tématem bylo setkání Ježíše se samařskou ženou u studny Jakubovy. Setkání se konala v kapli Povýšení sv. kříže, v modlitebně Českobratrské církve evangelické a ve sboru Církve adventistů sedmého dne.

Taizé v Berouně

Nejprve velmi málo zájemců o ubytování a o práci v týmu, jedna mladá rodina Malých jako „otec a matka“ myšlenky Taizé v Berouně, postupně tým cca 10 lidí ze stran katolíků i evangelíků, početná pomáhající skupina skautek Lasiček v čele s Terkou Veverkou, 23 rodin (nejen z Berouna, ale i z Tetína, Zahořan, Zdic, Nižbora, Bělče, Zdejciny, Trubské...) ochotných ubytovat až 90 lidí. Nakonec jsme si rozebrali 73 mladých lidí z Polska, Španělska, Německa, Ruska, Portugalska, Rumunska... První přijela velká skupina s řádovou sestrou a asi čtyřmi černochoy a černoškami. Na otázku Where are you from? Odpověděli: Russia ☺. Přijeli po dvoudenní cestě z Nižného Novgorodu, vzdušnou čarou 2100 km.

Nejprve strach, jak tolik lidí zvládneme a co příjezd tolika lidí najednou, postupně zkušenost, že se vše dá zvládnout, i když chodí po 20 – 30 lidech; a i kaplanka pojme více lidí, než byste čekali. I když většina hostitelů byla v práci, nakonec se povedlo všechny mladé ubytovat už během odpoledne tak, aby se po první návštěvě Prahy už vraceli do „svých“ rodin.

Nejprve obava: co když mladí, které pozveme k sobě domů, budou divocí a něco se stane. Postupně utvrzení (určitě Shora), že Taizé je pouť důvěry. Stejně jak my s důvěrou přijmeme „cizince“, tak oni s důvěrou budou bydlet u někoho, koho neznají. A na obou stranách máme Důvěru v Hospodina. Nakonec oboustranné sympatie, úžasná vánoční atmosféra, radost ze společného oběda, spousta obdarování. Jistota, že Taizé bylo pro nás vánočním dárkem a pro děti zkušeností – pět mladých Rumunů, s kterými i naši synové museli zkusit komunikovat angličtinou či přinejhorším pomocí google překladače ☺.

Nejprve nejistota, zda vůbec budeme umět: výzdobu, zpěvy Taizé, program modliteb,

Silvestra i debatních kroužků. Nakonec krásná výzdoba presbytáře – „taizácká“, a přesto vánoční; požehnaná setkání v kostele a úžasný popůlnoční program Festivalu národů, který si mladí Evropané tvořili sami a málem jim čas do půl druhé v noci nestačil.

Nejprve obrovská únava, ale velká radost, nakonec stýskání a nová přátelství – a to nejen mezi námi a ubytovanými, ale i na všech stranách pořádajících denominací. Radost, že konečně společně a ekumenicky a hlavně radostně a živě spolupracujeme. Proběhlo i setkání „po Taizé“, účastnili jsme se společně též týdne ekumenických modliteb.

Ještě úplně jinou atmosféru měla setkání v Praze. Do katedrály jsme se mohli virtuálně podívat díky TV Noe, v Letňanech se nám povedlo navštívit Slavnost světla. Pro nás dospělí to bylo jako návrat do času, kdy jsme se sami účastnili Taizé v Paříži, Mnichově, Vídni a před lety v Praze, pro syna zážitek síly modlitby tolika lidí z celé Evropy. Taizé Praha 2014/15 skončilo, ať žije Valencie 2015/2016. Srdečně zveme, pokud nevypravíme autobus z Berouna ☺, naše mládež plánuje účastnit se zájezdu třeba z Nazareta, přidejte se!

PS: Své hosty jsme poslední den nemohli probudit. Víte, jak se řekne vstávat rumunsky? Crește. Chlapci však nevstávali, že by nerozuměli? Vyšlo najevo, že jsou z oblasti Transylvánie a mezi sebou mluví spíše maďarsky... Reagovali, až když překladač v telefonu zařičel „Emelkedik“, na ranní modlitbu jsme přijeli o půl hodiny později, a pak jsme Orsoliu, Larisu, Kristinu, Tamase a Szilárda stejně jako většina z hostitelů vezli ještě vyprovodit na nádraží – vlakem cestovali do Letňan, odkud pak vyjížděly autobusy do rodných zemí. (Španělé a Portugalci odjížděli již den předem, též měli před sebou dva dny cesty.) Když jsme odmávali vlak, dorazil ještě Polák

Jakub s kamarádem, zřejmě jim vstávání šlo ještě hůře než našim Rumunům, a museli si zaplatit rychlík, aby stihli autobus do Polska. Taizé Praha 2014/15 skončilo, ať žije Valencie 2015/2016.

Lojza a Iva Vašků, Tetín

Malé ohlédnutí za Taizé Praha 2014 v naší farnosti

Díky obětavému nasazení Klárky Malé, která se organizačně ujala Taizé v naší farnosti, bylo možné ubytovat mladé křesťany v Berouně a okolí a následně vytvořit pro ně modlitební shromáždění, workshopy, silvestrovský program a oslavu. Mladí lidé se zúčastnili i novoroční mše a celkem strávili v rodinách 5 dní. 37. Evropské setkání mladých se uskutečnilo od 29. prosince 2014 do 2. ledna 2015.

Do akce se zapojilo 22 hostitelských rodin, ve kterých bylo ubytováno 73 lidí z následujících zemí: Německa, Polska, Ukrajiny, Ruska, Rumunska, Portugalska a

Španělska. Byla navázána ekleziologická spolupráce v Berouně s Českobratrskou církví evangelickou a Církví bratrskou, které se rovněž podílely na organizaci. Zdálo se zpočátku neuvěřitelné v krátké době před setkáním sehnat ubytování pro takové množství lidí, ale záměr se díky Bohu naplnil. Vyžadovalo to určitou dávku důvěry ubytovat neznámé lidi, ale bylo to nakonec obdarováním a radostí

pro nás zúčastněné poznat nové tváře z celé Evropy, vytvořit nové vztahy, obohatit se jinou kulturou, smýšlením a nabídnout jim přátelské rodinné prostředí – běžný život. Bylo poznat, že máme všichni společnou vášeň, a to víru v jednoho Pána. Díky sdílenému životu různých národů je možno podporovat vzájemné porozumění a mír.

Kol 3,14: Nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti.

Měli jsme ubytováni dva mladé muže – Paula (29 let) a José (26 let) z Portugalska. Byli přátelští a komunikativní. I my jsme se se svou nedokonalou angličtinou snažili, ale někdy není zapotřebí dokonalých slov, ale jen laskavé přijetí, pohled či úsměv a nabídnutá péče. K našemu překvapení Paulo se vřele přivítal s naším boxerem Noronem se slovy, že má doma také boxera a je to vlastně jejich nejrozšířenější plemeno. Nějak jsem v tu chvíli vnímala, že se vše děje, jak přesně má. Paulo i José nás seznámili prostřednictvím fotek s Portem a Mangualdou, svou domovinou. První den jsem Josému zapůjčila Filipovu kytaru a společně jsme si zazpívali některé písně Taizé, ještě teď mi zní Nada te turbe.

Zúčastnila jsem se s nimi ranních modliteb v našem kostele krásně upraveném pro tyto účely. Bylo radostné vidět kostel zaplněný mladými lidmi různých národností,

pozorovat jejich nadšené, rozjasněné tváře a sdílet s nimi společně touhy našich srdcí po Lásce, jednotě a míru.

Jan 17,21: Ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.

Na Silvestra proběhla modlitba za mír v kostele od 23 hod. za zvuků líbezných písní, z nichž nejvýrazněji se zapsala do mé mysli a snad i ostatních: Staňte se solí země. V ten okamžik bylo možno si uvědomit, že ti mladí jsou naše naděje a mají potenciál stát se solí. (Mt 5,13) Následně jsme se přesunuli do modlitebny Českobratrské církve evangelické na náměstí, kde pokračoval program Festival národů s ukázkami písní a hrami. Bylo potěšující vidět, že se mladí umí úžasně bavit i bez alkoholu. Díky spolupráci laskavých farníků bylo zajištěno i občerstvení ve velké rozmanitosti druhů i množství. Bylo toho tolik, že i zbylo.

Jan 6,12: Když se nasýtí, řekl svým učedníkům: Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!

A přebytky byly nabízeny po novoroční mši před kostelem.

Rozloučili jsme se s našimi Portugalci po novoročním obědě, kdy jsme stihli udělat ještě společné foto a vyměnit si kontakty. Bude nám potěšením se v budoucnu setkat. Portugalci a Španělé odjeli o den dříve, jelikož jejich cesta trvala tři a půl dne a měřila přes 3 tisíce km. Už i z toho je vidět jejich obrovské nasazení.

Setkání Taizé v Berouně se díky Bohu a všem zúčastněným vydařilo a bylo vzájemným obdarováním.

Sk 20,35: Blaženější je dávat než dostávat.

Ekumenismus je tedy pro nás výzva, kudy kráčet dál, hledat především to, co nás sjednocuje. Kristovo tělo shromažďuje všechny, kteří přijali křest. Jsme údy jednoho těla. Nejprve je důležité být úzce spojen s Pánem, pak je možné vytvářet jednotu mezi učedníky v Duchu svatém a následně mezi různými denominacemi.

V duchu setkání mládeže Taizé Praha 2014 jsme navázali i v Berouně ekumenickými bohoslužbami v týdnu od 19. do 25. ledna 2015. Byla to příležitost poznávat křesťany z jiných církví, snažit se pochopit jejich smýšlení a zkušenosti. Jsou to jen drobné krůčky, ale každá snaha se jednou zúročí, stačí jen chtít a s láskou.

Ef 4,4-6: Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni, jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.

Libuše Lukášová

Farní charita Beroun

Tříkrálová sbírka na Berounsku – opět padl rekord

Tříkrálová sbírka pořádaná Charitou ČR je největší dobrovolnickou akcí u nás. V návaznosti na starou lidovou tradici chodí skupinky tří králů od domu k domu nebo koledují v ulicích. Od neděle 4. do 11. ledna 2015 se vydaly koledovat pro letošní, patnáctý ročník sbírky.

Tříkrálovou sbírku v Berouně a okolních obcích zajišťuje Farní charita Beroun. **Do patnácti sbírkových pokladniček se koledníkům v tomto roce podařilo vybrat 49.323,- Kč.** Jde o rekordní částku, oproti loňsku se podařilo vykoledovat téměř o devět tisíc korun více. Z výnosu sbírky se bude moci naplnit avizovaný záměr a pořídit do Stacionáře sv. Anežky České v Berouně speciální nábytek pro seniory.

„Děkujeme všem osmdesáti koledníkům a vedoucím skupinek, kteří se zapojili a svůj čas věnovali podpoře sociálních služeb. Tradiční tříkrálový průvod s koňmi vyšel hned první víkend z lochovického statku rodiny Mašků. Ti pro nás každoročně družinu koledníků na koních organizují a požehnání sousedům skupina dospělých a dětí s hudebními nástroji přináší z Lochovic přes Netolice do Obory. Ke klasickým koledníkům také patří rodina Hofmeisterova v Koněprusích a pan Jambor v Berouně. Ráda bych také poděkovala skautům ze střediska Radost a Naděje, kteří utvořili šest skupinek, které se staly velkou oporou sbírky. Nově nám pomohly děti z Katolické mateřské školy, pro které bylo jejich první koledování na berounském náměstí ohromným zážitkem. A nemohu zapomenout na manžele Vacíkovy, obyvatele Pensionu pro důchodce v Berouně, kteří jsou každoročně mezi prvními, kdo se k pomoci se sbírkou hlásí. Především ale děkujeme každému dárci, který přispěl do sbírkové pokladničky!“ sdělila koordinátorka sbírky, Jitka Papežová.

*Skautské středisko
Radost a Naděje Beroun*

V tomto školním roce jsou schůzky LASIČEK (dívky od 6. do 9. třídy) opět ve čtvrtek pod vedením Kristýny Kodrasové a Adély Průšové, a to od 17 do 19 hodin. Sháníme k sobě pomocnou sílu v minimálním věku osmnácti let. Kdybyste o někom věděli, prosím kontaktujte Kristýnu Kodrasovou, tel.: 730 193 881.

Rozhovory s členy skautského střediska

Mgr. Tomáš Petříček

Milý Tomáši,

jsi členem skautského oddílu Oldskautů (skauti/skautky od 25 let výš). Je ti 39 let. Jsi ženatý, máte s manželkou dceru Zoe (2,5 roku). Vystudoval jsi Pedagogickou fakultu Jihočeské univerzity, obor výtvarná výchova - občanská nauka, poté ještě rok dálkového studia VV v Brně. Jsi učitelem na Obchodní akademii a Střední pedagogické škole v Berouně.

Od kdy jsi v našem středisku registrován?

Registrován jsem od roku 2006, je to již 9 let.

Jakou máš přezdívku a jak jsi ji získal?

Moje přezdívka je „Ninja“. (Získal jsem ji na skautském táboře v Hudlicích v roce 1991, když jsem měl u táborového ohně vystoupení na téma bojová umění spolu s Kamilem Chottem).

Byl jsi registrován i v jiném skautském středisku? Jak jsi v něm pomáhal?

Od roku 1990 jsem byl ve středisku Jaromíra Mesteka až do jeho oficiálního konce v roce 2005. Zastával jsem různé funkce, nejvíce mě bavila funkce vedoucí roverů.

Co tě motivuje ve skautingu? Co se ti na skautingu líbí?

Pospolitost, legrace, společný duch.

Jaké máš koníčky a záliby?

Maluji obrazy.

Zimní období máš rád?

Zimu mám rád se sněhem, bez něho na mě zima působí ponuře.

Jak si užiješ jarní prázdniny v únoru?

Pracovně, budu dělat přípravy do školy.

Máš rád umění?

Nejraději mám kubismus a abstraktní expresionismus. Moji oblíbení malíři jsou František Kupka, Emil Filla a Pablo Picasso.

Sportuješ?

Moc nesportuji, nanejvýše rychlá chůze pěšky. Rád bych to v nejbližší době změnil. Chtěl bych zhubnout a také být odolnější.

Jaká máš oblíbená jídla?

Guláše všeho druhu s houskovým knedlíkem. Sladké (cokoliv)! :-)

S čím se s námi na závěr podělíš?

Rád bych se znovu zapojil do života našeho skautského střediska, až dcera povyroste. Teď nemám mnoho času. Aktivní skauting mi chybí. Je to radost, víra, prožitek.

K. Kodrasová

Ze života svatých

Sv. Alexius a druhové (17. února)

Třinácté století bylo dobou náboženských i politických bojů, ale také touhy po životě podle evangelia. Začátkem tohoto věku žilo ve Florencii sedm bohatých obchodníků. Ti se roku 1233 rozhodli, že se zřeknou světa a budou sloužit jen Bohu a Panně Marii. Mezi ně náležel i Alexius, jemuž bylo tehdy 33 let. Se souhlasem florentského biskupa se usadili na předměstí blízko františkánského kláštera. Tam odložili své světské oděvy, oblékli si žíněnou tuniku.

Mladá komunita, která žila zčásti z almužen, si zvolila za představeného Bonfilse Monaldiho, jenž byl z nich osobností nejvýraznější. Vadila jim však blízkost rušného města, a proto se přestěhovali na horu Senario, osmnáct kilometrů od Florencie.

Zde přijali řeholi sv. Augustina a založili řád služebníků Panny Marie, servitů, skládajících slavnostní sliby. Nelze však žít podle evangelia a nestarat se o druhé. Proto se kromě rozjímání o utrpení Matky Boží a jejího syna věnovali i praktické činnosti. Ať už to bylo vyučování, misie nebo usmiřování lidí zaměřených v této neklidné době jeden proti druhému.

Od poloviny století vidíme řád servitů na vzestupu. Alexius, nejstarší z nich, zemřel ve věku sto deseti let.

-vac-

O mši svaté VIII.

(Se svolením P. Michala Němečka znovu otiskujeme jeho zamyšlení nad významem jednotlivých prvků mešní liturgie, která vycházela ve zpravodaji v roce 2005.)

V našem vyprávění o mši svaté jsme dospěli k samému závěru. Po modlitbě po přijímání mohou zaznít ohlášky, tedy informace pro farnost. Jde o technickou věc. Právě proto je nezbytné, aby ohlášky nebyly čteny od ambónu. Ambón je oltář Božího slova, nikoli řečnický pult. Bohužel při vybavování kostelů se nemyslí na místo, odkud by se podobné věci mohly říkat (stejně místo se využije i u dalších příležitostech, např. když někdo vede modlitbu růžence, vysvětluje nějaké dění během bohoslužby atd.). K tomuto účelu by měl liturgický prostor mít svoje specifické místo (jednoduchý pult na knížku a mikrofon).

Po ohláškách může kněz shrnout hlavní téma mše svaté a vyzve lid k požehnání: „Pán s vámi“. Vlastní požehnání lze udělit několika způsoby. Lze užít jednoduché požehnání, na které jsme běžně zvyklí, nebo se užije slavnostnější forma, která začíná slovy: „Skloňte se před Bohem a přijměte požehnání.“ Tato výzva není příkaz „klekněte!“ Jde o výzvu k zpozornění. Pak kněz může vyslovit vlastní požehnání, na které odpovíme: „Amen.“ Může jít jen o jedno požehnání, nebo se často používá ztrojené požehnání s trojím Amen. Po něm teprve kněz dělá kříž a lidé se přežehnají. Existuje ještě jedna možnost preferovaná v adventní a postní době, při níž kněz pronáší modlitbu zakončenou obvyklou formulí „Skrze Krista...“ a lid odpovídá „Amen.“ Pak teprve dělá kříž.

Jaký je význam požehnání? Jde o zvláštní druh modlitby. Kněz prosí za lid, který

před ním stojí, a lid tuto modlitbu tiše přijímá. Nejde tedy o společnou modlitbu se závěrečným shrnutím, jak tomu bylo u collecty (vzpomeňte na úvod do mše). V požehnání se žehnající modlí konkrétně za vás. Velmi tuto formu modlitby mimo mši svatou také doporučuji rodičům, zvláště tatínkům. Pokud ji používáte k dětem, je vhodné, abyste nejen udělali křížek dětem na čele, ale také toto gesto doprovodili slovy. Tím pomůžete ochránit děti špatného pochopení modlitby jako nějakého magického gesta. Lze použít např. formule: „Ať tě Pán...chrání, žehná, provází, osvěcuje,...“

Po požehnání ukončuje jáhen resp. kněz bohoslužbu propuštěním: „Jděte ve jménu Páně.“ Jde o volný překlad latinského „Ite, missa est“. Tato latinská věta propouští lid, doslova vysílá (mitto). Je to jasný pokyn k nesení radostné zvěsti ven, do našeho okolí.

Kněz opět políbí oltář, společně s ministranty se před ním ukloní, případně pokleknou před svatostánkem, a odchází za doprovodu písně. Tím je liturgie ukončena a není třeba k ní cokoli přidávat. Někde v našich kostelích se zavedla po mši ještě nějaká modlitba. To není dobře, protože tím de facto říkáme, že naše modlitba při mši na něco zapoměla. Přesto bychom však tuto snahu neměli brát na lehkou váhu. Mnozí přirozeně cítí, že se ještě chtějí modlit a zůstat s Pánem. **Po mši svaté by měl opravdu v kostele zůstat prostor pro tichou ničím nerušenou osobní modlitbu. Proto je nevhodné začít po mši svaté uprostřed kostela diskutovat, vykládat, nabízet nějaké knihy nebo jinak rušit.** Jistě i zde platí zlaté pravidlo moudrosti, která zná výjimky. Na druhou stranu je nutné podotknout, že po mši svaté má být nějaká neformální možnost být spolu. Myslím, že tato věc v našich farnostech není vyřešena, a přitom je velice důležitá. Na mnoha jiných místech zavedli například „farní“ kávu.

Dovolím si na tomto místě ještě malou zmínku o ritech v katolické církvi. Způsob, jakým jsme zvyklí slavit mši svatou, se nazývá „římský ritus“. Kromě něho lze ale najít jiné způsoby slavení mše svaté. Nejznámější je řecký (byzantský) ritus. Mše svatá je jinak uspořádána a také liturgický prostor je jinak připraven ke slavení eucharistie. Při pečlivém zkoumání nalezneme i zde stejné prvky, jaké má římský ritus, ale na první pohled nemusí být zřejmé. Existují ještě další rity (koptský, maronitský...), u nás je však nenajdeme.

Po celý rok jsme společně probírali jednotlivé části mše svaté. Byl to malý příspěvek k roku eucharistie. Byli bychom však velice rádi, kdyby naše slavení mše svaté bylo přece jen nějak posunuto ke skutečně vědomému prožívání. Liturgie je přece v různých formách a různými prostředky modlitbou všech, tedy především i naší osobní modlitbou.

Dobrý anděl

V poslední době cítuji takový duchovní útlum, pochyby nad svým životem. Před pár dny jsem přistoupil ve vlaku k rodině s malou holčičkou. Žena četla něco v telefonu a dělila se o to s manželem. Otevřel jsem si počítač a věnoval se svým věcem. Když jsem v jejím povídání zachytil slova „Dobrý anděl“, řekl jsem, že tam

taky přispívám. Paní mi řekla, že se zapojili do programu, protože jejich Kamilka musela na transplantaci. Jejich příběh a fotky jsou pryč na internetových stránkách. Já vím.

Chtěl jsem si s nimi povídat, ukázat jim fotky svých dětí... Zůstal jsem však potichu, protože jsem cítil, že se přede mnou jaksi obnažili a mohlo by jim to být nepříjemné. Chtěl jsem, ať jim trocha intimity zůstane.

Z jejich rozhovoru jsem pochytil, že lékaři zpackali Kamilce diagnózu a její nemoc byla odhalena na poslední chvíli. Že s ní musejí jezdit do Prahy na kontrolu často a stojí je to dost peněz. Zdravotní pojišťovna jim některé náklady nehradí. Starší bratr je teď ve družině a stihnou ho vyzvednout jen tak tak. Tatínek bere na dílně práci navíc - každá koruna dobrá.

Když jsem v Berouně vystupoval, řekl jsem jim, že jim držím palce. Vděčně se na mě usmáli. Večer jsem pak na "uspávací" procházce pochopil: Bůh, který všechno stvořil, má zapotřebí mi tímto "náhodným" setkáním poděkovat za těch pár korun, které posílám. Musí mě mít rád!

Miloš Bříza

„Mám přátele, říkám si s údivem.

Čím jsem si je zasloužil?“

napsal kdysi Karel Čapek. A já to po něm s údivem opakuji. V duchu před sebou vidím Jirku Hazuku, jak se statečně pustil do přebírání a vyklízení dílny v suterénu našeho domu. Trvalo to mnoho dní, celý podzim. Přijížděl většinou ve středu, to jsem měla volno. (Někdy přijela i Eva, protože různé věci putovaly na skautský bazárek, i Siki se Símou, to když jsme nakládali něco těžkého...) Jirka věděl, k čemu patří která součástka, co se dá použít a co se má vyhodit. Jsem mu vděčná, že si vzal všechny pilníky, kladiva, kleště, hoblíky a další věci, dotýkané a ohlazené rukama mého otce. Jsem ráda, že neskončily na skládce. Slyším ho, jak se dívá do už trochu historické fotokomory a říká: „Tvůj táta byl teda ale hračička!“ A to je velké ocenění, protože tatínek byl kutil a všechno si v té temné komoře udělal před šedesáti lety vlastníma rukama a sám... A nic na tom nemění, že čas se nezastavil, tatínek už deset let není mezi námi a všechno dřevo se tu dávno rozpadá v prach, protože ho provrtal červotoč... A ani to, že rozhlas po drátě, zvaný drát'ák, už je léta zrušený. Tatínek ho rozvedl po celém domě do každé místnosti, i do té fotokomory, a ty zvonkové dráty zůstaly zazděné pod omítkou...

Nastávají poslední hektické dny před stěhováním, plné stresu. Vyšlo mi pět dní volna, ale vůbec se nezastavím. V duchu slyším kamarádku Lenku, jak říká: „Dej mi vědět, přijdu ti na pomoc!“ S Lenkou se známe léta, byly jsme spolu kdysi ve skautském oddílu. Nejdřív jsem si myslela, že to stihnu všechno zabalit sama, ale nakonec opravdu zvedám telefon. Nekonečné krabice plné knih jsem už připravila, ale balení nádobí, skla a porcelánu nestíhám. Lenka neváhá ani vteřinu, přestože je neděle. Balíme celé odpoledne. Má menší ruce než já a o tolik šikovnější, jde jí to mnohem líp. Padl soumrak, je tu večer. Kamarádka říká, že se zítra odpoledne zase zastaví.

Nejdu vůbec spát, pracuji celou noc. Ráno snídám něco, co tu ještě zbylo, ale jinak nemám na jídlo čas ani pomyšlení. Čas pádí jako splašený, odpoledne je tu za chvíli. Lenka opravdu přišla! Nevím, jak ji to napadlo, ale přinesla mi oběd, že prý určitě nic nejím. A opět balíme, dokud není všechno v krabicích.

Vzpomínám i na skauty z našeho střediska – na Frantíka, Jendu Marka, Petra Čaplu a Dana Průšu, jak obětavě nakládají, odvázejí a vykládají nekonečné plné krabice od banánů. Mám vždycky pocit, že už jsem úplně na dně, ale vtom se objeví Frantík s úsměvem na rtech a jeho energie, humor a optimismus je jako neslábnucí gejzír. Rozvážný Jan zase vždycky kolem sebe šíří neochvějný klid a laskavý úsměv. V autě mu zní místo hudby nádherné pasáže z Písma. Frantík a Jenda přijeli několikrát. A Dan mi dokonce pár dní nato sehnal stěhovací auto na velký nábytek – to jediné se mi sehnat nepodařilo.

Nesmím zapomenout na Janu. Od první třídy jsme spolužačky, pár let nato jsme se sešly také v skautském oddílu. Jana je advokátka a zastupovala mě při prodeji domu a ve všem, co tomu předcházelo a souviselo s tím. Mám k ní naprostou důvěru a vím, že se na ni mohu spolehnout. Dojednala mi půlroční lhůtu, po kterou jsem tady ještě mohla bydlet, a ví si vždycky se vším rady.

A konečně si připomínám i Hanku Hánovou, jak spolu rychle balíme, že za chvíli přijedou z Charity pro poslední „vybydlené“ věci a odvezou je do technických služeb, ale oni nepřijeli, neboť se jim rozbil nákladník, a já jsem si dávno předtím zakázala brečet, že přece budu učiněná skála, a teď tu sedím a brečím jak želva, protože to je konec, zas tu budu ještě pár dní a nový majitel bude zase nepříjemný... A Hanka mě utěšuje, že to nějak dopadne...

Ztratila jsem domov, v němž jsem žila od narození, a připadala jsem si jako vysídlenec. Ale mám přátele, říkala jsem si s údivem, a ani si je možná nezasloužím. I díky jim jsem to všechno přežila. Děkuji ti, Pane, že jsi mi je poslal do cesty, a prosím, žehnej jim. Deo gratias!

-lf-

*

Modlitba měsíce

• Společný úmysl apoštolátu modliteb na únor:

„Za ty, kdo stojí před důležitým životním rozhodnutím, aby byli provázeni světlem Ducha svatého.“

*

Nabídka včelích produktů

Každou neděli po obou mších sv. v Berouně nabízím před kostelem medovinu od brdských včelařů, dále drcený propolis a svíčky z včelího vosku (vhodné na hromničky). V případě zájmu volejte 776505341.

farník Pavel Jambor

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Berountel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

<i>Bohoslužby:</i>	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00 18.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00				17.30		
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30						
CHYŇAVA	11.00						
TETÍN	11.15			19.30			
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00*
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 (1. so)

* 1. sobotu v měsíci: bohoslužba slova vedená jáhnem

Kontakty:**P. Petr Bouška - administrátor**

e-mail: petr.bouska@centrum.cz,

mobil: 608 524 408

P. Jaroslav Miškovský - kaplan

e-mail: jmisk@volny.cz,

mobil: 733 741 874

P. Jozef Sudor – kaplan

e-mail: sudorjozef@gmail.com

mobil: 731 531 301,

+421 903 864 774

P. Josef Moulík - výpomocný*duchovní (Loděnice)*

mobil: 722 206 057

Pavel Kodras – stavební technik*vikariátu*

e-mail: pavel.kodras@apha.cz,

mobil: 602 465 797

*trvalí jáhni vypomáhající ve farnosti:***Josef Jonáš (Zdice)**

e-mail: josef.jonas@web.de,

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzílek (Vráž)

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz,

mobil: 732 281 293

Lukáš Petřvalský - titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvsky@hotmail.com,

mobil: 724 219 745

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti BerounPísemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky „Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz/zpravodaj**Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800**